

ת"פ 34230/02/20 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד אדם בן דיאב עתאיקה, עלי בן עבד אלמעטי אלעתאיקה

בית משפט השלום בבאר שבע

י"ט אדר תשפ"א

03 מרץ 2021

ת"פ 34230-02-20 מדינת ישראל נ' עתאיקה(עציר) ואח'

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד

ע"י ב"כ מתמחה אלעד אזולאי

נגד

הנאשמים

1. אדם בן דיאב עתאיקה

ע"י ב"כ עו"ד אפרת צרפתי

2. עלי בן עבד אלמעטי אלעתאיקה

ע"י ב"כ עו"ד יוסי הכהן

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות הדין

הנאשמים שלפני נותנים את הדין בגין העבירות כדלקמן:

א. תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 380, ביחד עם סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;

ב. פציעה בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 334, ביחד עם סעיף 335 (1) ו-(2) לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (ת/20), ביום 30.01.20, בשעות הערב, הגיעו הנאשמים יחד עם בשאר, שהינו קרוב משפחתם, מרהט לבאר שבע, ישבו בפארק סמוך למרכז אורן, ושתו משקאות אלכוהוליים.

בסמוך לשעה 23:00, ע.ר., י.מ. (קטין יליד xx.xx.02), י.ו. (קטין יליד xx.xx.02), ש.א. (קטין, יליד xx.xx.02) וד.א. (להלן: "המתלוננים"), אשר עבדו בבית העסק "פלאפל אל הנגב" (להלן: "בית העסק"), ניקו את בית העסק והכינו אותו לסגירה.

במקום ובמועד הנ"ל, הגיע הנאשם 2 למקום, כשהוא שתוי, נעמד בסמוך לבית העסק וביקש לקנות מנת מזון. ע.ר. הסביר לו שהעסק בהליכי סגירה ואין מזון. בחלוף מספר דקות, עזב הנאשם 2 את המקום והמתלוננים המשיכו בהכנות לסגירת המקום.

בסמוך לשעה 23:15, לקראת סגירת המקום, סגרו המתלוננים את התריס בחזית בית העסק, הסמוך לדוכן עליו מונח המזון בבית העסק, ואחד מתריסי הצד. המתלוננים השאירו את התריס הצדדי הנוסף של בית העסק פתוח.

בחלוף מספר דקות נוספות, שב הנאשם 2 לבית העסק, והתקרב לתריס הפתוח, כאשר ש.א. וי.מ. עמדו מחוץ לבית העסק עם אדם נוסף. ע.ר. הלך בעקבות הנאשם 2 ונכנס לבית העסק דרך התריס הפתוח. הנאשם 2 שב ודרש מ-ע.ר. שיכינו לו מנת אוכל. ע.ר. הסביר לו פעם נוספת, כי בית העסק סגור וכי המזון אזל, וביקש ממנו לעזוב את המקום.

הנאשם 2 לא קיבל תשובה זו, החל להתווכח עם ע.ר., לקלל ואף התקרב ל-ע.ר. אשר עמד בתוך בית העסק ליד התריס הפתוח, כשהנאשם 2 אווז באחד הכיסאות שניצבו הפוכים על שולחן בתוך בית העסק, וזאת כאשר כל העת מפציר בו ע.ר. לעזוב את המקום. בשלב זה, התקרבו שאר המתלוננים והתפתח דין ודברים, במהלכו דחף ד.א. את הנאשם 2, וזה דחף אותו בחזרה.

ע.ר. הוציא את הנאשם 2 מבית העסק, שם התחילו השניים לדחוף זה את זה, כשיתר המתלוננים לא התערבו בנעשה. במהלך הדברים, כיבה י.מ. את האור בבית העסק.

בשלב זה, שרק הנאשם 2 על מנת לקרוא לנאשם 1 ולבשאר שהיו כאמור בקרבת מקום. ע.ר. המשיך לנסות לגרום לנאשם 2 לעזוב את המקום, והשניים המשיכו לדחוף זה את זה.

בשלב זה, צעק הנאשם 2 לעבר המתלוננים "יהוד, אני ארצח את היהודים ואשרוף את החנות". בתגובה לכך, דחף י.מ. את הנאשם 2 על מנת להרחיקו והנאשם 2 נפל על הרצפה. הנאשם 2 קם מהרצפה. או אז הגיעו למקום בריצה הנאשם 1 ובשאר.

הנאשם 1 ניגש לע.ר., אחז בגרונו והכה אותו בפניו. במקום התפתחה קטטה, במהלכה הכו הנאשמים ובשאר את המתלוננים, שניסו להדוף את הנאשמים ובשאר ולהתגונן מפני המכות.

במהלך הדברים, אחז הנאשם 2 ברגליו של י.מ. שהיה שרוע על הרצפה, וזה בתגובה הכה בו וניסה להשתחרר מאחיזתו, כשיתר המתלוננים מנסים לסייע לו.

בשלב זה, התרחקו הנאשם 1 ובשאר מהמקום, ובחלוף זמן קצר שבו למקום, כאשר הנאשם 1 אווז בידיו בקבוקי זכוכית ובשאר החזיק בכל אחת מידיו דבר מה, אותם השליך לכיוון של ע.ר. וי.מ..

הנאשם 1 הכה באמצעות הבקבוק בפניו של ע.ר. ובראשו של י.מ., אשר ישב על הרצפה וניסה להגן על ראשו ופניו, כאשר כל אותה העת, המשיך הנאשם 2 להכות את המתלוננים.

בשלב כלשהו במהלך הדברים, יצא ש.א. מהתריס הפתוח, אליו נכנס קודם לכן, או אז הכה אותו הנאשם 1 באמצעות בקבוק בפניו.

לאחר האמור, ברחו הנאשמים ובשאר מהמקום, כשהם מותירים את המתלוננים פצועים.

כתוצאה מהמעשים, נגרמו לע.ר. חבלות באפו, הוא טופל בבית החולים ושוחרר לביתו.

כן, נגרמו ל-ש.א. שברים מרובים באפו; שבר ברצפת עין ימין עם המאטומה תוך עורית ואמפיזמה פריאורביטלית מימין. הוא טופל בבית החולים ושוחרר לביתו.

בנוסף, נגרמו ל-י.מ. פצע בקרקפת פריאטלי מימן עם דמם פעיל ופצע בקרקפת אוקציפיטלי ללא דמם פעיל.

תחילה, כפרו הנאשמים בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת הוכחות.

בטרם הסתיימה פרשת התביעה, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון (ת/21), במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשמים הודו והורשעו בעובדות כתב האישום המתוקן.

במסגרת הסדר הטיעון סוכם, כי המאשימה תגביל עתירתה העונשית ל-25 חודשי מאסר בפועל.

כן סוכם, כי המאשימה תעתור למאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים, כאשר סכום הפיצוי הוסכם בין הצדדים - כל אחד מהנאשמים, יפצה המתלוננים בסך 17,000 ₪, ובסך הכל, יפצו הנאשמים את המתלוננים בסך של 34,000 ₪.

בנוסף, הוזמן תסקיר נפגע עבירה עבור המתלונן הקטין ש.א.

לאחר שנשמעה פרשת העונש, הודיעה ההגנה, כי כל אחד מהנאשמים נכון להוסיף סך בן 4,000 ₪ לפיצוי המוסכם, כך שהפיצוי הכולל יעמוד על סך בן 42,000 ₪.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

ג. גליון הרשעות פלילי של הנאשם 1 (ת/22א) - לחובת הנאשם הרשעה משנת 2018 בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי;

ד. גליון הרשעות תעבורתי של הנאשם 1 (ת/22ב) - לחובת הנאשם שתי הרשעות מבית משפט לעניני תעבורה;

ה. גליון הרשעות פלילי של הנאשם 2 (ת/23א) - לחובת הנאשם מספר הרשעות: הרשעה מיום 12.12.19 בת"פ 14920-08-18 בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, במסגרתה נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי - שלא יעבור כל עבירה בה הורשע וכל עבירת איומים; הרשעה מיום 03.11.16 בת"פ 37178-10-15 בעבירות של שימוש בכוח או באיומים למנוע מעצר, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ונהיגה בשכרות, במסגרתה, נגזרו על הנאשם, בין היתר, 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי - שלא יעבור כל עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירת אלימות, עבירת איומים, או עבירה של העלבת עובד ציבור. בנוסף, לחובת הנאשם הרשעות נוספות בעבירות איומים והפרעה לשוטר מילוי תפקידו;

ו. גזר דין ת"פ 37178-10-15 (ת/24) - הנאשם 2 הורשע בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור, נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון, נהיגה ללא ביטוח ושימוש בכוח למנוע מעצר. על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל; הפעלת מע"ת בן 3 חודשים והפעלת מע"ת בן 5 חודשים (חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שבסך הכל, ירצה הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל); 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירה של נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה ללא רישיון נהיגה שאינו תקף מעבר ל-6 חודשים; 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירת אלימות, עבירת איומים, או עבירה של העלבת עובד ציבור. בנוסף, לחובת הנאשם הרשעות נוספות בעבירות איומים והפרעה לשוטר מילוי תפקידו; פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה; הפעלת התחייבות בסך 3,000 ₪;

ז. גזר דין ת"פ 14920-08-19 (ת/25) - הנאשם 2 הורשע בעבירה של התנהגות פסולה, ובמסגרת הסדר טיעון, נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום גזר הדין, שלא יעבור כל עבירה בה הורשע, או עבירת איומים; קנס כספי בסך 3,000 ₪.

ההגנה הגישה, בענינו של נאשם 1, ראיות לעונש כדלקמן:

ח. תעודת פטירה של יוסף דיאב אלעתאיקה, אחיו של הנאשם (נ/1);

ט. תעודת פטירה של עבד אל כרים דיאב אלעתאיקה, אחיו של הנאשם (נ/2);

עמוד 4

י. אישור משרד הביטחון, אגף משפחות והנצחה, על הכרה בהור"י הנאשם 1 כהורים שכולים
(נ/3);

יא. תעודת שחרור, סלאח עתאיקה (נ/4);

יב. תעודת סיום טירונות של דיאב עתאיקה, אבי הנאשם (נ/5);

יג. תעודת הוקרה דיב עתאיקה (כך בתעודה), אבי הנאשם, (נ/6).

ההגנה לא הגישה ראיות לענין הנאשם 2.

תסקיר נפגע עבירה

בענינו של ש.א., קטין נפגע עבירה, הוזמן תסקיר. מטעמי צנעת הפרט, לא יפורט כאן מלוא האמור בתסקיר.

נפגע העבירה, כיום כבן 18, רווק.

נפגע העבירה תיאר את אירוע הפגיעה בו, אשר אירע בהיותו בן 17, ושיתף את תחושותיו הקשות, והנזקים הפיזיים שנגרמו לו: שברים מרובים באפו; שבר בארובת העין; היזקקותו לטיפולים רפואיים; ולדבריו, אף עבר שלושה ניתוחים.

נפגע העבירה תיאר קשיים בשינה; סיוטים; בושע עצמית על רקע מראהו החיצוני לאחר הפגיעה בו; נמנע ממפגשים חברתיים; נבחן בבחינות בגרות בביתו באישור משרד החינוך; הדרדר בלימודיו; נמנע מלצאת מביתו בלילה; מבטא תסמיני הימנעות ומצמצם את חייו; סובל מתחושות קשות של פחד ומחשבות טורדניות.

עורכת התסקיר שוחחה גם עם הוריו של נפגע העבירה, אשר שיתפו בתחושות הקשות שמלוות את נפגע העבירה ומשפחתו.

עורכת התסקיר התרשמה, כי מעשי הנאשמים גזלו מנפגע העבירה את היכולת לגדול ככל נער; להשקיע בלימודים ובמערכות יחסים עם בני גילו; הובילו להתבגרותו טרם זמנו והתעסקות בתחומים שבאופן טבעי - לא אמור להידרש להם; שגרת חייו השתבשה ושינתה את פני הדברים, כך שלא יהיה עוד אותו הנער, שהיה לפני המקרה.

עורכת התסקיר התרשמה, כי לנפגע העבירה דרך ארוכה עד שישתקם ויחזור למסלול חיים תקין ככל הניתן. בנוסף, השינוי החיצוני בפניו של נפגע העבירה וההשלכות הרפואיות איתן הוא מתמודד, מוסיפים לפגוע בדימויו העצמי ומקשים

עוד יותר על חזרתו לשגרה.

טענות הצדדים

התביעה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו וביניהם שלום הציבור, חייהם ושמירה על שלמות גוף האדם.

התביעה טענה, כי הפגיעה בערכים אלו היתה חמורה וקשה, שכן, הנאשמים התרחקו מהזירה ואז חזרו מצוידים בבקבוקי זכוכית, איתם הכו את המתלוננים וגרמו להם לפציעות קשות.

התביעה הפנתה גם לתסקיר נפגע העבירה ש.א. וביקשה לייחס משקל לנזקים שנגרמו לו ולמתלוננים האחרים, אשר נזקקו לטיפול רפואי.

התביעה עמדה על הנסיבות החמורות בביצוע העבירה והפנתה לעברם הפלילי והתעבורתי של הנאשמים.

התביעה צירפה גזרי דין שניתנו נגד הנאשם 2, וביקשה להפעיל מאסרים מותנים התלויים ועומדים נגדו. התביעה עמדה על כך, שהנאשם הפר את התנאים, שכן, הורשע בעבירת אלימות, ואף שלא הורשע בעבירה של התנהגות פסולה, הרי, שמהות העבירה היא זו שקובעת ולא המינוח הטכני.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה להטיל על כל אחד מהנאשמים 25 חודשי מאסר בפועל, והפעלת המאסר המותנה נגד הנאשם 2; להטיל על כל אחד מהנאשמים מאסר מותנה; התחייבות; קנס; ופיצוי כספי עליו הסכימו הצדדים בהסדר הטיעון.

ההגנה טענה, לענין הנאשם 1, כי מתחם הענישה אליו עותרת התביעה אינו הולם את הנסיבות, והעונש המבוקש, מצוי ברף העליון.

ההגנה טענה, כי הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשיו ומצר עליהם.

כן, ביקשה ההגנה, לא לייחס לנאשם 1 את דברי הנאשם 2, אשר קרא "יהוד, אני ארצח את היהודים ואשרוף את החנות".

ההגנה ביקשה ליתן משקל לנסיבותיו של הנאשם, בחור צעיר, אב ל-2 ילדות קטינות, בן למשפחה שכולה.

ההגנה ביקשה ליתן משקל להליך השיקומי שעבר הנאשם בתקופת מעצרו והוגדר כאסיר תומך.

ההגנה ביקשה שלא להחמיר עם הנאשם, ולהסתפק בימי המעצר בו שוהה החל מיום 31.01.20, ולכל היותר, 12 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה טענה, לענין הנאשם 2, כי הענישה אליה עותרת המאשימה, אינה הולמת את הנסיבות.

לדברי ההגנה, הנאשם 2 לא אחז בידו נשק קר, להבדיל מהנאשם 1.

כן, טענה ההגנה, כי התנהלות המתלוננים הובילה לאירוע האלים.

ההגנה טענה, כי המאסר המותנה אותו עתרה התביעה להפעיל, במסגרת ת"פ 14920-08-19, אינו בר הפעלה, שכן, אין מדובר בעבירה של התנהגות פסולה או איומים.

ההגנה אישרה, כי ניתן להפעיל את המאסר המותנה במסגרת ת"פ 37178-10-15, וביקשה, כי לאור הודיית הנאשם, חציו יהיה במצטבר וחציו בחופף.

ההגנה טענה, כי 24 חודשי מאסר הם הרף העליון של הענישה בעבירות מסוג זה וביקשה שבית המשפט יקבע מתחם הולם יותר.

בדברו האחרון של הנאשם 1 מסר, כי הוא מתחרט על מעשיו. כן, שיתף כי במהלך מעצרו, נולדה לו בת, אותה טרם ראה, והוא אב לשתי בנות.

עוד הוסיף, כי מאז האירוע, לא שתה יותר אלכוהול.

בדברו האחרון של הנאשם 2 מסר, כי הוא מצטער על מעשיו. הוסיף, כי הוא אב לשני בנים, וכי מאז האירוע, לא שתה יותר אלכוהול.

דין והכרעה

כתב האישום מתאר אירועי אלימות קשים ומכוערים, בחבורה וללא כל עילה.

מעשי הנאשמים פגעו פגיעה קשה בערכים המוגנים של שלום הציבור; שלמות גופו ובטחונו; והגנה על הציבור מפני מעשי בריונות ואלימות.

לא אחת, הדגיש בית המשפט העליון את תפקידו של בית המשפט במאבק נגד האלימות הפושה בחברתנו ועל החשיבות להעניש בחומרה את אלו הפונים לדרכי אלימות.

לענין זה, ראו ע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה (ההדגשה אינה במקור).

כן, ראו ע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים):

האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן [פורסם בנבו], 7.2.2005), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה

במקרה דנן, הנאשם 2 הגיע למקום בו עבדו המתלוננים, וסירב לקבל העובדה שהמקום סגור.

לאחר שהלך מהמקום, שב בשנית וניסה להיכנס לבית העסק.

לאחר שהחלה תגרה בין הנאשם 2 למתלוננים, הגיעו הנאשם 1 ומעורב נוסף, והתגרה צברה תאוצה.

הנאשם 1 והמעורב הנוסף, אשר הלכו מהמקום, יכלו לסיים בכך את האירוע, אך בחרו לחזור מצוידים בבקבוקי זכוכית, במטרה לפגוע במתלוננים ולפצוע אותם, ואכן כך עשו.

הנאשם 2 אף הוסיף לקרוא אמירות פוגעניות על רקע הלאום אליו משתייכים הנפגעים, כמפורט בכתב האישום.

בעקבות מעשי הנאשמים, נזקקו המתלוננים לטיפול רפואי, כאשר לחלקם, נגרמו חבלות קשות.

לנפגעי העבירה נגרמו נזקים קשים, בגוף ובנפש, אשר מי ישרנו, עד מתי יליו אותם.

בענין אחד המתלוננים, קטין, אף הוגש תסקיר נפגע, המדבר בעד עצמו.

בית המשפט אינו רשאי לנהוג באדישות כלפי נגע האלימות המחרף בחברה ועליו להעביר מסר ברור וחד משמעי - מי שבחר באלימות, יישא בעונש משמעותי.

מתחם ענישה

להלן יובאו מספר פסקי דין לצורך סקירת מדיניות הענישה הנוהגת. בחלק מגזרי הדין - הועמדו נאשמים לדין בגין עבירות שונות, אך קיים דמיון באירועים המתוארים:

י. ע"פ 379/15 לוי נ' **מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בין המערער למתלוננים התעורר ויכוח, במהלכו משכו האחד בצווארון של השני. הנוכחים במקום הפרידו בין השניים וכל אחד מהם שב למקומו. לאחר מכן, המערער נטל בקבוק בירה והטיח אותו בעוצמה בפניו של המתלונן. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן חתכים בפנים, שבר בארובת עין שמאל עם שקיעת קשת זיגומטית, והגבלה בתנועת הפה. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 30 חודשי מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי; פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

טו. רע"פ 9037/14 **בן קסוס נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערערים הכו את המתלונן מחוץ למועדון באגרופים ובעיטות, תוך שהם מקללים אותו. למבקש נגרמו פגיעות בטחול ובלבלב והוא פונה לבית חולים. בית משפט השלום עמד על נסיבותיהם האישיות של הנאשמים - היות הנאשם 1 ללא עבר פלילי; תסקיר חיובי אודותיו משירות המבחן למבוגרים; והודאתו באשמה. הנאשם 2 בעל עבר פלילי; תסקיר שירות המבחן בענינו היה שלילי. הנאשם 1 נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל והנאשם 2 נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הוטלו על כל אחד מהנאשמים 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעברו עבירת אלימות, וכן, חיוב בסך 10,000 ₪ פיצוי למתלונן. ערעורם של הנאשמים לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון - נדחו.

טז. רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - הנאשם, ללא עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף אדם במסעדה, יחד עם מעורב נוסף. למתלונן נגרמו חבלות בראש ובעין והוא נזקק לטיפול רפואי. כאשר באי המסעדה ניסו להרחיקו מהמתלונן, תקף הנאשם אדם נוסף, באגרופ, והכה אותו בראשו עם בקבוק שתיה שהיה

מונח על אחד השולחנות במסעדה. כאשר המתלון 2 היה שרוע על הרצפה חבול, המשיך הנאשם להכותו בראשו עם חפץ נוסף. בענינו של הנאשם הוגש תסקיר חיובי. בית משפט השלום עמד על חומרת המעשים, וגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי; קנס בסך 1,000 ₪; פיצוי למתלון 1 בסך 1,000 ₪; פיצוי למתלון 2 בסך 3,000 ₪. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון - נדחו.

הענישה הנוהגת מהווה שיקול, שרשאי בית המשפט לקחת בחשבון בבואו לקבוע מתחם ענישה הולם, אך זה אינו השיקול היחיד. בבואו של בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, יש להתייחס בין היתר לערכים המוגנים שנפגעו; מידת הפגיעה בהם; הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; לצד שיקולים נוספים.

יש לזכור, כי אירועים מסוג זה עלולים להגיע עד כדי גרימת נכויות קשות וכן קטילת חיי אדם. אך בנס לא הגיעו האירועים כאן לדרגה כזו.

בהתאם לפסיקה שהוצגה, בשינויים המחויבים, יועמד מתחם הענישה בין 18 עד 36, בצירוף עונשים נוספים של מאסר מותנה ופיצוי לנפגעי העבירה.

אלא, במקרה דנן, נערך הסדר טיעון, בהתאם לו הגבילה התביעה עתירתה העונשית לעונש מאסר בפועל בן 25 חודשים. משמדובר בהסדר, שנערך תוך כדי שמיעת הראיות ומעורבים היו בו גם שיקולים ראייתיים - לא יחרוג ממנו בית המשפט.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

התנהגות הנאשמים, במקום ציבורי, מעידה על עזות מצח של ממש; על היעדר מורא; היעדר כל אמפתיה לזולת.

לחובת הנאשם 1 רישום פלילי שאינו מכביד, לצד עבר תעבורתי.

אשר לנאשם 2, לחובתו רישום פלילי, בין היתר בעבירות המפרות את הסדר הציבורי, ואף תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים ברי הפעלה, כשהמציאות מוכיחה, כי אין הוא חושש מאימת הדין.

בנוסף, לחובתו רישום תעבורתי.

אשר למאסר המותנה שהוטל בגזר הדין ת/25 - והצדדים היו חלוקים בדבר הפעלתו - לנוכח ההלכות הנוהגות כיום, על בית המשפט לבחון את הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירה המפעילה את התנאי ואת תכליתן. ראו רע"פ

4065/18 **איאסו נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים). במקרה דנן - אמנם הורשע הנאשם בעבירות מפרק אחר בחוק העונשין, אך מהות העבירות היא דומה - כשעבירות האלימות והחבלות נגרמו תוך כדי התפרעות במקום ציבורי. מכאן - מוצא בית המשפט, כי אין מניעה להפעיל המאסר המותנה.

לזכות הנאשמים, כי נטלו אחריות על מעשיהם והודו באשמה, אם גם לא בהזדמנות הראשונה.

עוד לזכותם - נכונותם לפצות את נפגעי העבירה ואף הפקדת סכום ראשוני, המעיד על רצינות בנוגע לכך. הנאשמים אף הביעו נכונות להגדיל סכום הפיצוי, שסוכם במסגרת ההסדר, לאחר שמיעת פרשת העונש.

בית המשפט אינו מוצא להבחין בין הנאשמים, אשר פעלו בצוותא, וחלקם בעבירה דומה. גם אם קיים שוני מסוים - בין מעשיו של הנאשם 1, שהסתייע בנשק קר, לנאשם 2 - הרי אל מולו לנאשם 2 רישום קודם מכביד יותר.

לאור האמור, מוצא בית המשפט למקם עונשם של הנאשמים בשליש הנמוך של מתחם הענישה, אם גם לא ברף התחתון ממש, אך לאור ההודאה באשמה ונטילת האחריות - לא יגיע העונש למלוא עתירתה העונשית של התביעה במסגרת ההסדר.

עוד מוצא בית המשפט להפעיל את המאסרים המותנים נגד הנאשם 2, כשלנוכח הודאתו באשמה - יופעלו בחופף זה לזה, אך יצטברו לעונש הכולל.

עוד יושתו עונשי מאסר צופי פני עתיד וכן פיצויים לנפגעי העבירה.

לאור הגדלת הפיצוי למתלוננים ביוזמת הנאשמים, לא יושת עיצום כספי מסוג קנס.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים בעל פה; עיין בתסקיר נפגע העבירה; עיין בפסיקה שהוגשה; ולאחר ששמע את דברם האחרון של הנאשמים; גוזר על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

נאשם 1:

א. 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;

- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ז', ח' שהיא מסוג פשע;
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ז', ח' שהיא מסוג עוון;
- ד. פיצוי בסך 21,000 ₪ למתלוננים.

נאשם 2

- א. 20 חודשי מאסר בפועל;
- ב. הפעל מאסרים מותנים בני 3 חודשים כל אחד מגזרי הדין ת/24 ו-ת/25, כששני המאסרים המותנים יהיו בחופף זה לזה ויחדיו יצטברו לעונש המאסר שהושת על הנאשם;
- ג. סך הכל - ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 23 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;
- ד. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ז', ח' שהיא מסוג פשע;
- ה. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', סימנים א', ד', ז', ח' שהיא מסוג עוון;
- ו. פיצוי בסך 21,000 ₪ למתלוננים.

כל סכום שהופקד עד כה - יועבר על חשבון הפיצוי.

יתרת סכומי הפיצוי ישולמו ב-5 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 01.04.21 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן. התביעה תגיש למזכירות בית המשפט, בתוך 14 יום מהיום, הודעה בדבר פרטי המתלוננים ואופן חלוקת סכומי הפיצוי ביניהם.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, י"ט אדר תשפ"א, 03 מרץ 2021, במעמד הצדדים.